

ת"פ 66342/06/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66342-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט שמאי בקר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד צוריאל שגב, תביעות תל אביב

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין, סנ"צ

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, במסגרתו יוחסו לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה (ללא חבלה) של אותה בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק, איומים כלפיה לפי סעיף 192 לחוק (2 עבירות), והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחלק הכללי, הנאשם וא"ס (להלן: המתלוננת או א'), הם בני זוג מזה כעשור, והורים לשני ילדים קטינים, בני שלוש וחצי ועשרה חודשים (להלן: הקטינים); במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו בני הזוג בדירה בעיר בת ים (להלן: הדירה).

האישום הראשון מספר כי ביום 23.6.2022, בשעה 18:40 לערך, נעל הנאשם את המתלוננת והילדים מחוץ לדירה

במשך יום שלם, ואז התגלע ויכוח בין השניים על רקע רצונה לצאת ולעבוד. הנאשם איים על א' בכך שאמר לה: "עדיף לך ללכת, אם לא אני אעשה לך משהו... אני אזרוק אותך מהחלון". מיד בסמוך, כך כתב האישום, יצא הנאשם מהדירה עם קומקום בידו ושפך מים (שאינם רותחים) על א', שהיתה מחוץ לדירה, ואז סגר את דלתה.

בגין אישום זה הודה והורשע הנאשם בעבירות של איומים, ותקיפת בת זוג (ללא חבלה).

על פי האישום השני, כתשעה ימים עובר למועד האישום הראשון, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, בדירה, נטל הוא את משקפיה אשר הונחו ליד מיטתה, זרק אותם על הרצפה, ושברם. מיד לאחר מכן, אחז הנאשם בידה של א' בחוזקה, דחף אותה לתוך המקלחת, תלש גוש של שיער משערות ראשה, הכה בה במכות אגרופ, וגרם לה לחבלות של ממש בדמות שטפי דם בחזה בצד שמאל, ביד שמאל בבטן ובגב. מיד אחר כך איים הנאשם על א', כך: "אם תזמיני משטרה, תיפלי בטעות מהחלון".

בגין אישום זה הודה והורשע הנאשם בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, והיזק לרכוש במזיד.

3. הנאשם כפר תחילה באשמו על פי כתב האישום (המקורי), ובהתאם לכפירתו החל להישמע המשפט. ביום 8.11.2022, לאחר שמיעת עדותה של עדה אחת בפרשת התביעה (שכנתם של בני הזוג), הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות שיוחסו לו, כמפורט לעיל; ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. יצוין, כי מיד לאחר הצגת הסדר הטיעון באולם בית המשפט, קמה המתלוננת, א', ופנתה אל בית המשפט בבקשה לשחרר את הנאשם; א' סיפרה כי בני המשפחה הם פליטים מאוקראינה, אשר הגיעו ארצה בתחילת חודש אפריל, בהימלטם מהמלחמה שנאסרה עליהם. א' סיפרה כי שני הילדים מתגעגעים לאביהם, ואף היא זקוקה לו, מחוץ לבית המעצר, ולו מהבחינה הכלכלית; א' סיפרה עוד כי אין לה, ולמשפחה כולה, שום מקור תמיכה בישראל, וכי מצבם הכלכלי הוא בכי רע ממש.

א' התייחסה גם למעשים בהם הורשע הנאשם, ולדעתה הם לא יישנו עוד. כן סיפרה, כי היא תשקול מגורים נפרדים מן הנאשם, על מנת לבחון את המצב, ולוודא כי אכן הנאשם למד את לקחו. המתלוננת חתמה דבריה בכך שהעידה כי הנאשם הוא "בעל טוב ואבא טוב", וכי גם עתה, הוא פועל ומסייע, מול חבריו באוקראינה, לקבל תמיכה כספית לה ולילדיה, על מנת להמשיך ולשלם את שכר הדירה.

לשאלת בית המשפט השיבה המתלוננת כי כאשר התגוררו באוקראינה הנאשם היה "בעל טוב, אבל לפעמים היו ריבים במשפחה".

5. ביום 17.8.2022 טענו הצדדים לעונש. התביעה ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע

הנאשם, הנע בין 11 חודשי מאסר בפועל, ועד 19 חודשים, וביקשה להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר, פיצוי "הולם", ומאסר מותנה.

התובע עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שהם שמירה על זכותה של אישה לשלמות גופה ושלוות נפשה, ולזכותה לחוש מוגנת בביתה-מבצרה, ובכלל, על הצורך למגר את תופעת האלימות במשפחה.

התובע פירט את העובדות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, טען כי האיום שהשמיע כלפי א' היה ברף גבוה "משום שזה איום להמית או להטיל מום, והתיאור של הזריקה מהחלון כמובן נועד להמחיש את כוונת האיום ולטעת פחד בשומע". התובע טען כי מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת כללו גם אלמנט משפיל, על ידי שפיכת מים לעברה, ושבירת משקפיה. התובע הטעים עוד, כי תקיפתה של א', כמתואר באישום השני, היתה ברוטאלית, מסוכנת, וגרמה לחבלות של ממש בגופה.

התובע הוסיף כי יש בנעילת המתלוננת עם הקטינים מחוץ לדירה במשך זמן ממושך כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה לחומרא, קל וחומר כאשר מדובר בפליטים מאוקראינה, נעדרים מקורות תמיכה בארץ (קרי, לא היה להם לאן או למי לפנות).

ביחס למיקום עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, טען התובע כי אמנם מדובר באדם ללא עבר פלילי, אך לשיטתו, מפאת אי קבלת תסקיר, לצד היעדרם של מקורות תמיכה, כגורמים שלטעמו מפחיתים סיכון, לצד היעדר טיפול בבעיות אלימות - כל אלה מובילים למיקום הנאשם שלא ברף התחתון של מתחם הענישה.

6. ההגנה לא הסכימה עם התביעה: לגישה, מתחם עונש ההולם במקרה דנא, ביחס לכל העבירות המתוארות בכתב האישום, ראוי שיעמוד על מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות; הסנגורית ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם; רק מכיוון שהנאשם עצור זה מכבר, כיוונה ההגנה למספר חודשי מעצר שלא ירצו, כמובן, בדרך של עבודות שירות, בלית ברירה.

ההגנה לא חלקה על כיעורם של המעשים בהם הורשע הנאשם, אך טענה כי האישום הראשון הוא "מינורי" בחומרתו, והוסיפה שהנאשם הודה והתנצל על מעשיו.

הסנגורית פירטה את הרקע לביצוע העבירות על ידי הנאשם (לחץ כלכלי), והדגישה שאין המדובר בהתמכרות לאלכוהול או סמים, או בקנאה או אובססיה וכדומה, אלא במשבר נקודתי שנבע כתוצאה מכך שהנאשם ומשפחתו הם פליטי מלחמה חסרי כל, על כל ההשלכות, המתח והלחץ הכרוכים בכך.

כמו התביעה, אף ההגנה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירה ביחס למתחם הענישה, ובנוסף התייחסה לפסקי הדין שהוגשו מטעם הראשונה.

ההגנה עמדה באריכות על הקושי המיוחד של הנאשם דנא במעצר, מפאת זרות והיעדר שפה, והצביעה על כך שמדובר באדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, כזה שאך מחמת היותו פליט - לא עלה בידו להציג כל חלופת מעצר; הסנגורית הטעימה, כי ניהול ההליך הפלילי בכלל, והמעצר בפרט, הותירו את חותמם על הנאשם, שזה לו מעצרו הראשון, הקשה שבעתים בארץ זרה.

הסנגוריה ביקשה להתחשב בעמדתה של א', המתלוננת, אשר פנתה לבית המשפט וביקשה שהנאשם ישוחרר, והוסיפה: "... הדבר היחיד שמעסיק אותו זה מתי ואיך יוכל לעזור למשפחה שלו, שיוכלו להישאר בארץ, הוא גם אמר את זה שזה מה שיש לו בראש, עד מתי חברים ישלמו שכר דירה לפני שאני משתחרר כדי שיוכלו להישאר פה. כל שהייה מחוץ לגבולות אוקראינה עולה להם כסף".

7. כך הנאשם במילתו האחרונה:

"אני מצטער שכל זה קרה ... אני שוב פעם מבקש סליחה גם מאישתי וגם מבית המשפט, אני מתחרט מאוד על מה שעשיתי. אני מאוד מתחרט בגלל התוצאה, אני לא יודע איך מתקנים את זה, אני לא יכול לעבוד, אני לא יכול לעזור למשפחה, התקופה הזו שאני לא רואה את ילדיי היא מאוד מאוד קשה לי. קשה מאוד כי אין לי לא עברית ולא אנגלית, קשה לי מאוד בכלא, רק אוקראינית ורוסית. אני אוהב את אישתי וגם את ילדיי, סליחה שכך קרה".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. פשיטא - ואף אין מחלוקת בין הצדדים בנדון - כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל, ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם; מסקנתי זו עולה בקנה אחד עם השיקולים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בגדרי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). העבירות שביצע הנאשם הן חלק מפרשה עבריינית אחת, נגד המתלוננת, בת זוגו.

9. אכן, הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם שמירה על בטחונה האישי של המתלוננת ועל שלווה נפשה.

10. על החשיבות בשמירה על ערכים מוגנים אלה, ועל חובת בית המשפט להכביד ידו בעבירות של אלימות במשפחה, ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2012), כדלקמן:

"... על חומרת עבירות שכאלה בנסיבות זוגיות - משפחתיות, עמדנו בעבר:

'מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. (...) יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם הגדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...; (...) לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה". (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007)).

ובהמשך:

"...כידוע, המחוקק בחר להחמיר את העונשים בגין עבירות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי ... להחמרה זו יש לתת משקל, ולשם כך לא די ברטוריקה שאינה מגובה בתוצאה אופרטיבית (ראו פירסט ואגמון-גונן, בעמוד 580). במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, שלפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי אשתו ישלם על מעשיו בשלילת חירותו (ראו ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 2.1.2012))."

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברמה בינונית; תחילת מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת היו בשבירת משקפיה, ומיד לאחר מכן בתקיפה שהותירה חבלות על גופה - הנאשם דחף אותה, תלש את שערות ראשה, והלם בה באגרופים.

לאחר התקיפה האמורה איים הנאשם על א' שאם תזעיק את המשטרה, היא תיפול "בטעות" מהחלון.

מספר ימים לאחר מכן, שב ואיים הנאשם על המתלוננת, בכך שאמר לה "עדיף לך ללכת, אם לא אני אעשה לך משהו... אני אזרוק אותך מהחלון", ומיד לאחר מכן שפך עליה מים; כל זאת עשה הנאשם בשעת ערב, לאחר שנעל את א' והילדים מחוץ לדירה במשך יום שלם.

12. החבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהתקיפה מושא האישום השני, תועדו שלושה ימים אחריה (צולמו ביום 26.6.2022, במשטרה). בתמונות החבלות (תע/1) ניתן לראות את שטפי הדם שנגרמו למתלוננת, בזרועה ובחזה, וכן שטפי דם קטנים יותר בבטנה ובגבה.

13. לחומרה ראיתי את העובדה שהנאשם תקף וחבל בא', ומעשיו לוו גם באלמנט משפיל - שפיכת המים עליה, ושבירת משקפיה. בנוסף, נוסח האיומים לימד על כך שלא היו ברף הנמוך; הנאשם ניסה להניא את המתלוננת מפניה למשטרה לאחר שתקף אותה, וכן לאחר מספר ימים הוא חזר על רוח האיום, שלפיו ישליכנה מהחלון. עוד נתתי משקל לעובדה שהנאשם "נעל את המתלוננת והילדים מחוץ לדירה במשך יום שלם", כך על פי כתב האישום המתוקן, וברי שגם נסיבה זו מגלמת אלמנט מחמיר ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, קל וחומר כאשר המדובר בילדים קטנים ובאמם - שאין להם לאן לפנות.

מאידך גיסא, לא היתה מחלוקת בין הצדדים ביחס לרקע שקדם לביצוע העבירות; מכתב האישום עלה כי הויכוח בין הנאשם למתלוננת נסב סביב שאלת יציאתה לעבודה, והקשרו (המוסכם), לימד כי האירוע התרחש כחודשיים לאחר שהגיעו המתלוננת, הנאשם וילדיהם מאוקראינה לישראל, ללא כל מקורות עזרה או תמיכה, תוך הימלטות מארץ מוצאם, ממוראותיה של המלחמה המתחוללת שם.

טיעוני הצדדים והאמור בכתב האישום לימדו כי מעשיו של הנאשם היו אירוע נקודתי, ללא תכנון מוקדם, ואין מדובר במסכת אלימה שנפרשה על פני זמן רב, או על התנהגות אובססיבית של הנאשם כלפי המתלוננת. העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בסמיכות זמנים יחסית (הפרש של מספר ימים), על רקע המצוקה שתוארה לעיל.

כתב האישום סיפר כי הנאשם והמתלוננת הם בני זוג מזה כעשור, ועל פני הדברים, הוא לא נהג כלפיה באלימות מעולם, עד למשבר שארע כתוצאה ממנוסתם מאוקראינה, והפיכתם לפליטים.

כמו כן, לא נטען, ונראה שאין מחלוקת גם על כך, שלביצוע העבירות לא קדם שימוש באלכוהול, סמים, או התמכרות אחרת, אשר בדרך כלל יש להם פן נוסף של חומרה; אני מקבל את טענת ההגנה בהקשר לכך שהנאשם איבד את עשתונותיו מחמת הלחץ בו היה שרוי.

ודוק: תיקי אלימות במשפחה מתאפיינים, בדרך כלל, באלימות הפורצת כתוצאה מקנאה, שליטה, אובססיביות, שימוש באלכוהול או בסמים, רצון להיפרד וכיוצא באלה. מקרה בו בני זוג, פליטים זה מקרוב באו, נקלעים למצב כלכלי קשה (עד כדי אי יכולת לשלם חשבון חשמל) ועל רקע זה מתפרצת אלימות, לראשונה לכאורה לאורך עשור של נישואין - הוא מקרה נדיר יחסית. לכך כמובן מתווספת תחינתה של א', אשה מרשימה ואסרטיבית שאינה לוקה חלילה בתסמונת "אשה מוכה" - לשחרר את בעלה, שלשיטתה למד היטב היטב את לקחו במעצר קשה ומטלטל של מספר חודשים.

14. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם הבאתי בחשבון, כמצוות החוק, גם את מדיניות הענישה הנהוגה, אך זכרתי כי היא מגלמת אך חלק משיקולי הענישה (ראו בעניין זה את ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.2016)). אשר לעבירות אלימות במשפחה, ידוע כי ביחס לעבירות מסוג זה מנעד הענישה הוא רחב, וכל מקרה מוכרע לפי נסיבותיו הייחודיות (ראו בעניין זה את ע"פ 2358/14 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2014)).

להלן סקירת חלק מן הפסיקה אותה הגישו הצדדים, וכן הפנייה לפסקי דין נוספים, הרלוונטיים למקרה דנא.

15. במסגרת רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור מאת המבקש נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו נדחה ערעורו נגד פסק דינו של בית משפט השלום.

המבקש הורשע, בין היתר, בכך שהכה את בת זוגו בראשה באמצעות הטלפון שלה (לאחר שחשד כי היא מקליטה אותו), ובידו האחרת הכה אותה באגרופיו, ובעט בה. בהמשך, לאחר שהמתלוננת ניסתה להימלט מפני הנאשם, הפיל אותה, התיישב עליה, החל לחנוק אותה באמצעות ידיו, ואמר לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". המתלוננת הצליחה

להשתחרר מאחזתו על ידי כך ששרטה אותו. בעקבות התקיפה נגרמו למתלוננת כאבים בגופה, והמטומות בידיה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות. ערעורו נגד פסק הדין בעניינו לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות הערעור נגד פסק דין זה נדחתה אף היא.

16. במסגרת רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.2021) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור מאת המבקש נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה נגד גזר הדין שניתן בעניינו.

המבקש הורשע בארבעה אירועים, בהם תקף את בת זוגו, היכה אותה ואיים עליה, ובחלק מהמקרים, כאשר היתה בהריון מתקדם, הכה אותה בחלקים שונים בגופה, ואף בבטנה, וגרם לה לחבלות, נפיחות בפנים, בראש ובמקומות נוספים בגופה. בין היתר, המבקש איים על המתלוננת בכך שאמר לה שתקבל עונש בגין כך שצעקה הצילו משטרה, והמשטרה הגיעה, ובהמשך היכה בה במכות אגרופ וסטירות בפניה, כשהיא בהריון מתקדם.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו חודשיים וחצי מאסר בפועל, על פי נסיבותיו האישיות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המשיבה נגד גזר הדין, וקבע כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום "אינו נותן מענה עונשי הולם וראוי לביצוע העבירות, מספרן, משך הזמן שבוצעו, ותוצאותיהן"; בית המשפט המחוזי קבע כי תחתית מתחם העונש ההולם היא שנת מאסר בפועל. בסופו של יום, בהתאם לנסיבות שם, השית בית המשפט המחוזי על המבקש 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, וכן הכפיל את סכום הפיצוי שנגזר עליו.

בקשת רשות הערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

17. במסגרת רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש נגד גזר הדין שניתן בעניינו.

המבקש הורשע בכך שהכה את בת זוגו עם אגרופו בראשה וגרם לה חבלות של ממש בדמות שריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. "למעלה משנה לאחר מכן... תקף המבקש את המתלוננת תוך שאחז בגרונה בשתי ידיו, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. בחלוף כ-8 חודשים, תקף המבקש את המתלוננת פעם נוספת וסטר לה בפניה... לבסוף... תקף המבקש את המתלוננת ומשך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה".

בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 12

חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המבקש אל בית המשפט המחוזי נגד גזר הדין נדחה, ובית המשפט העליון דחה את בקשתו לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

18. במסגרת רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש נגד גזר הדין שניתן בעניינו.

המבקש הורשע בכך שבמהלך ויכוח בינו לבין אשתו, הוא "דחף אותה לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה".

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, על פי נסיבותיו האישיות; ערעורו נגד גזר הדין, ובקשה לערער על פסק הדין שדחה את הערעור - נדחו.

19. במסגרת ת"פ (מחוזי ת"א) 4601-03-18 מדינת ישראל נ' ארקלוב (4.3.2021) הורשע הנאשם, בין היתר, בכך שזרק תוכן צנצנת שהכילה רוטב על פניה של בת זוגו, ובמקרה אחר הפיל אותה לרצפה, ובעט בחוזקה בבטנה ובגופה מספר פעמים. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש על גופה, וכאבים בצלעותיה.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל; על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

20. במסגרת ת"פ (ת"א) 52618-10-20 מדינת ישראל נ' דרדזולידיה (22.4.2021) הורשע הנאשם בחמישה אישומים, שנפרסו על פני תקופה של כשנה, במסגרתם תקף את בת זוגו, ובחלק מהפעמים הובילה התקיפה לחבלות בגופה; בין היתר הורשע הנאשם בכך שסטר לבת זוגו וגרם לה לחבלה בעינה, במקרה אחר השליך לעברה מערוך אשר פגע בידה וגרם לה לחבלה, ובמקרה נוסף אחז בשערות ראשה ודחף אותה, וכך נגרמה לה חבלה בידה.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 חודשי מאסר בפועל, ועד 26 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר.

21. הנה כי כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא, על ייחודיותו עליה עמדתי לעיל, נע בין מספר לא-נמוך של חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

22. הנאשם יליד 1986 והוא נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, תוך ייתור שמיעת עדותה של המתלוננת, על כל המשתמע מכך, ובכך גם חסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ובדברו האחרון לעונש פנה אל בית המשפט, הביע חרטה כנה, וביקש סליחה מא', אשר עמדה באולם, שמעה את דבריו, ודומה שקיבלה את התנצלות בעלה.

23. נתתי משקל לקולא גם לעובדה שהנאשם, המתלוננת וילדיהם הקטינים הם פליטים, ללא כל מקורות תמיכה או סיוע בארץ, ועל כן יש בהשתתפות עונש מאסר על הנאשם פגיעה מיוחדת, מעבר לפגיעה "רגילה", בו, ובעיקר במשפחתו. אני מקבל את טענת ההגנה, כי לנאשם, שאינו דובר עברית או אנגלית, והוא בישראל זמן קצר מאד - קשה המעצר יותר מלעצור ה"רגיל".

עוד הבאתי בחשבון, בנושא זה, ובמקרה מיוחד זה, את המצוקה אודותיה סיפרה המתלוננת, שנובעת כתוצאה מהעדרו של האב, גם מבחינה משפחתית (באין משפחה בישראל), וגם מבחינה כלכלית, כאשר ביקשה בכל לשון של בקשה לשחרר את בעלה מן המעצר.

לא למותר לציין, כי השתכנעתי, מדבריו של הנאשם, מהתנהגותו ומהתנהלותו המשפטית, כי אכן טולטל היטב כתוצאה ממעצרו, למד את לקחו היטב, והבין שבישראל לא תהא כל סובלנות לפגיעה בנשים, אם חלילה יאבד שוב את עשתונותיו.

אף מקובלת עלי טענת ההגנה, כי לולא היה מדובר בפליט שברח ממולדתו, הרי שנסיבות התיק, ברגיל, היו מסוג כזה שסובל שחרור, ניהול המשפט "מבחוץ", קרוב לוודאי גם שליחה לתסקיר, היתכנות ממשית לטיפול ושיקום (הרי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והכה על חטא) - ואזי יכול שהיתה הפרשה מסתיימת בעבודות שירות, בהינתן עבר פלילי נקי.

24. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, ואני משית עליו, איפוא, את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 5 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור מי מהעבירות בהן הורשע בפרשה זו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' כסלו, 30 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

